

INFORMACIJSKI PRIRUČNIK O PRELATURI OPUS DEI

Beat Müller

Ovaj informacijski priručnik je objavljen kako bi pomogao novinarima i ostalim medijskim profesionalcima. On sadrži sažetak naravi, povijesti i organizacije Prelature Opus Dei i nije pripovijest o životima pojedinih njegovih vjernika, koji su vrlo raznoliki da bi se mogli opisati u nekoliko stranica.

Daljnje, ažurne informacije je moguće pronaći na www.hr.opusdei.org

OPĆENITI OPIS PRELATURE OPUS DEI

1.1 Karakteristike i poslanje

Opus Dei je osobna prelatura Katoličke Crkve.¹ Utemeljio ju je u Madridu, 2. listopada 1928. godine, Sveti Josemaría Escrivá.² Trenutno više od 80 000 ljudi sa svih kontinenata pripada prelaturi. Njezino je sjedište, zajedno s prelatskom crkvom, smješteno u Rimu.

Drugi vatikanski koncil nas je poučio da su svi kršteni pozvani slijediti Isusa Krista, živeći u skladu s Evanđeljem i obznanjujući ga drugima.³ Cilj Opusa Dei je pridonijeti tom evangelizacijskom poslanju Crkve, promičući među kršćanima svih društvenih slojeva život potpuno usklađen s njihovom vjerom, usred svakodnevnih okolnosti njihovih života, posebno kroz posvećivanje njihovog rada.

Da bi postigla taj cilj, prelatura nudi duhovnu formaciju i pastoralnu brigu svojim vjernicima, jednako kao i mnogima drugima.

Uz pomoć ove pastoralne pažnje oni su ohrabrivani da započnu primjenjivati nauk Evanđelja, kroz prakticiranje kršćanskih kreposti i posvećivanje njihovog rada.⁴ Za vjernike prelature,⁵ posvećivanje rada znači raditi u skladu s duhom Isusa Krista: sa najvećom mogućom kompetencijom, za Božju slavu i služenje drugima, pridonoseći time posvećivanju svijeta čineći Evanđelje prisutno u svim ljudskim pothvatima.

Vjernici prelature provode svoje osobne zadatke evangelizacije u različitim sektorima društva u kojima žive i rade. Njihovo apostolsko djelovanje nije ograničeno na određena područja kao što su obrazovanje, briga za bolesne ili drugi oblici izravne socijalne pomoći. Prelatura želi podsjećati ljude da svi kršćani, bez obzira koje su njihove svjetovne aktivnosti, moraju surađivati u rješavanju problema u društvu na kršćanski način, i biti stalni svjedoci svoje vjere.

1.2 Glavna obilježja duha Opusa Dei

Od svog utemeljenja 1928. godine, Opus Dei je širio poruku da su svi kršteni pozvani na svetost, kroz ispunjavanje svoga posla i svojih dnevnih dužnosti.

«Ključno svojstvo duha Opusa Dei je da ne udaljuje nikoga s njegovog mjesta. On vodi svaku osobu da bi ispunila zadatke i dužnosti svog osobnog stanja, svog poslanja u Crkvi i u društvu, s najvećim mogućim savršenstvom.»⁶

Opus Dei, sa svojim u biti sekularnim duhom, služi Crkvi i društvu njegujući osobnu svetost i apostolsku predanost među kršćanskim vjernicima, pomažući im da otkriju i preuzmu na sebe zahtjeve svog krsnog zvanja na specifičnom mjestu koje zauzimaju u svijetu.

¹ «Opus Dei» znači «Djelo Božje.» Cjeloviti naziv je Prelatura Svetog Križa i Opus Dei. Skraćeno se također naziva Prelatura Opus Dei ili jednostavno Opus Dei.

² Vidi 1.4, niže

³ *Ustav Crkve, Lumen Gentium*, br. 32-33

⁴ *Statuti prelature*, čl. 2.

⁵ Na više mjesta u ovom dokumentu postoje reference na «vjernike prelature», jednako kao što govoreći o diocezi možemo reći vjernici dioceze, ili katolički vjernici općenito (vidi poglavlje 2, niže)

⁶ *Razgovori sa Mgr. Escrivá*, br. 16.

Slijedeće su neke od glavnih značajki duha Opusa Dei:

Božansko sinovstvo. Kršćanin je dijete Božje na temelju krštenja. Ova osnovna istina kršćanstva zauzima temeljno mjesto unutar duha Opusa Dei. Kao što je utemeljitelj rekao: »Božansko sinovstvo je temelj duha Opusa Dei.«⁷ Tako formacija koju pruža prelatura daje kršćanima duboku svijest da su djeca Božja, i pomaže im da djeluju u skladu s tim. Ona njeguje pouzdanje u božansku providnost, jednostavnost u njihovom razgovoru s Bogom, dublju svjesnost o dostojanstvu svakog ljudskog bića i o potrebi za bratstvom među svim ljudima, istinsku kršćansku ljubav za svijet i za sve ljudske realnosti koje je Bog stvorio, te osjećaj smirenosti i optimizma.

Svakidašnji život. Obični kršćanin može tražiti svetost u i kroz svakidašnje okolnosti života. Riječima utemeljitelja Opusa Dei: «Svakidašnji život može biti svet i ispunjen Bogom... Naš Gospodin nas zove da posvetimo uobičajene zadatke svakoga dana, jer se upravo u tome može pronaći savršenstvo kršćana.»⁸ Zbog toga su za kršćanina važne sve kreposti: vjera, nada i kršćanska ljubav, i ljudske kreposti – velikodušnost, marljivost, pravednost, odanost, vedrina, iskrenost, i tako dalje. Primjenjujući ove kreposti, kršćanin oponaša Isusa Krista.

Još jedna posljedica posvećujuće vrijednosti svakidašnjeg života ja to da malene stvari koje ispunjavaju život običnog kršćanina dobivaju veliku važnost. «Velika se svetost sastoji u neprestanu izvršavanju malih dužnosti»,⁹ napisao je utemeljitelj Opusa Dei. Primjeri takvih malih stvari uključuju male činove služenja, dobre manire, poštivanje drugih, urednost, točnost, itd. Ove male stvari nisu nevažne za kršćanski život ako ih se obavlja radi Božje ljubavi.

Za većinu kršćana, brak i obitelj su među stvarima na kojima treba graditi svetost, i treba im stoga dati kršćansku dimenziju. «Za kršćanina, brak nije samo društvena institucija, a još manje puki lijek za ljudsku slabost. On je nadnaravni poziv.»¹⁰

Posvećivanje posla, posvećivanje sebe u poslu, posvećivanje drugih kroz posao. Posvećivanje svakidašnjeg posla je poput ležišta na kojem se okreće sav duhovni život običnog kršćanina. Posvećivanje posla znači njegovo izvršavanje s najvećim mogućim ljudskim savršenstvom (profesionalnom kompetencijom) i kršćanskim savršenstvom (radi Božje ljubavi i kao služenje čovječanstvu).

U skladu s duhom Opusa Dei, posao – aktivnost koju pojedinac izvršava u svijetu – može biti posvećen i pretvoren u put posvećenja. «Od kada ga je Krist uzeo u svoje ruke, rad je za nas postao iskupljena i iskupljujuća stvarnost; on ne samo da je u pozadini čovjekovog života, on je sredstvo i put svetosti – on je nešto što treba posvećivati i nešto što posvećuje.»¹¹ Svaki pošten posao, od najvažnijeg do najskromnijeg u ljudskim mjerilima, može biti prilika za davanje slave Bogu i za služenje drugima.

«To smo mi... obični kršćani uronjeni u krvotok društva, od kojih Gospodin želi da budu sveci i apostoli, u samom središtu našeg svakodnevnog rada; to jest, posvećujući naš posao u životu, posvećujući sebe u njemu, i kroz njega također pomažući ostalima da se posvete.»¹²

⁷ *Susret s Kristom*, br. 64.

⁸ *Susret s Kristom*, br. 148.

⁹ *Put*, br. 817.

¹⁰ *Susret s Kristom*, br. 23.

¹¹ *Susret s Kristom*, br. 47.

¹² *Prijatelji Božji*, br. 120.

Ljubav za slobodom. Vjernici Opusa Dei su obični građani koji uživaju jednaka prava i koji su podložni jednakim obvezama kao i svi ostali građani. U svojim političkim, financijskim ili kulturnim aktivnostima, oni djeluju sa slobodom i osobnom odgovornošću, ne pokušavajući uključiti Crkvu ili Opus Dei u svoje odluke, niti pokušavajući predstaviti svoje odluke kao jedina katolička rješenja. Ovo podrazumijeva poštivanje slobode i mišljenja ostalih.

Molitva i žrtvovanje. Duh Opusa Dei ohrabruje molitvu i žrtvovanje kako bi se poduprla nastojanja za posvećivanje svojih svakidašnjih zanimanja. Tako vjernici prelature teže tome da u svoje živote ugrade određene čine kršćanske pobožnosti, kao što su molitva, dnevna Misa, sakrament ispovijedi, i čitanje i razmatranje Evanđelja. Predanost Našoj Gospi zauzima važno mjesto u njihovim srcima. Također, da bi oponašali Isusa Krista, oni čine žrtve, pogotovo one koje im pomažu u vjernom ispunjavanju njihovih dužnosti i čine život ugodnijim za druge, kao i post, davanje milostinje, odricanje od sitnih užitaka, itd.

Kršćanska ljubav i apostolat. Članovi Opusa Dei nastoje biti svjedoci svojoj kršćanskoj vjeri. Riječima utemeljitelja: «Dok radimo na svom radnom mjestu, bok uz bok s našim kolegama, prijateljima i rođacima i dijelimo njihove interese, možemo im pomoći da dođu bliže Kristu.»¹³ Ovo treba činiti, prije svega, osobnim primjerom, a onda riječima. Revnost da se Krista učini znanim je nedjeljiva od želje za doprinošenjem rješavanju materijalnih potreba i društvenih problema u vlastitoj sredini.

Jedinstvo života. Prijateljstvo s Bogom, uobičajeni život dan-na-dan, i nastojanje za evangeliziranjem su svi skladno spojeni u «snažno i jednostavno jedinstvo života».¹⁴ «Jedinstvo života» je izraz koji je utemeljitelj Opusa Dei često upotrebljavao i sažima njegovo duboko razumijevanje kršćanskog života.

On ga je definirao kao «bitan uvjet za one koji se pokušavaju posvetiti usred svakidašnjih situacija svoga posla i odnosa unutar svoje obitelji i društva.»¹⁵ Sveti Josemaría je objasnio da kršćani koji rade u svijetu ne bi trebali živjeti «nekom vrstom dvostrukog života. S jedne strane, unutarnji život, život jedinstva s Bogom; a s druge strane, odvojeni i zasebni profesionalni, društveni i obiteljski život.»¹⁶ «Postoji samo jedan život, sačinjen od tijela i duha. I taj je život onaj koji mora postati, i dušom i tijelom, svet i ispunjen Bogom.»¹⁷

¹³ *Prijatelji Božji*, br. 264.

¹⁴ *Susret s Kristom*, br. 10.

¹⁵ *Prijatelji Božji*, br. 165.

¹⁶ *Razgovori s Mgr. Escrivom*, br. 114.

¹⁷ *Ibid.*

1.3 Povijesni pregled

1928. 2. listopada: Za vrijeme dana duhovne obnove u Madridu, Sveti je Josemaría Escrivá, pod božanskim nadahnućem, utemeljio Opus Dei kao način posvećivanja za ljude svih životnih položaja, u svom dnevnom poslu i ispunjavanju svojih uobičajenih dužnosti kao kršćani. Ime «Opus Dei» je došlo kasnije i nije korišteno do ranih 1930-ih. Međutim, od početka, u svojim zapisima i razgovorima o tome što Bog traži od njega, on je pričao o *Djelu Božjem*.

1930. 14. veljače: U Madridu, za vrijeme slavljenja Mise, Bog je omogućio Svetom Josemariji da shvati kako je poruka Opusa Dei upućena također i ženama.

1933. Prvi centar Opusa Dei je otvoren u Madridu: DYA Akademija, uglavnom za studente, u kojoj su se održavala predavanja iz prava i arhitekture.

1934. DYA je postala rezidencija sa sveučilišne studente. Iz tog su sjedišta utemeljitelj i prvi vjernici Djela nudili kršćansku formaciju i širili poruku Opusa Dei među mladim ljudima. Važan aspekt ovog posla je bilo podučavanje katoličke vjere djeci i briga za siromašne i bolesne u zabačenim dijelovima Madrida. Josemaría Escrivá je o svojim aktivnostima cijelo vrijeme obavještavao madridskog biskupa, koji je od samih početaka davao svoje odobrenje i blagoslov. Objavljena je knjiga *Consideraciones espirituales*, prethodnik *Puti*.

1936. Španjolski građanski rat: vjerski progon se razulario i Josemaría Escrivá je bio primoran skrivati se na brojnim različitim mjestima. Prekid njegovog apostolskog rada je privremeno odgodio planove utemeljitelja za proširivanje Opusa Dei na ostale države.

1937. Utemeljitelj i neki vjernici Opusa Dei dovršili su bolni bijeg preko Pirineja kroz Andoru i stigli do područja u kojem Crkva nije bila progona (Burgos).

1938. Obnova apostolskog djelovanja u Burgosu, Španjolska.

1939. Otac Josemaría se vratio u Madrid. Širenje Opusa Dei u druge Španjolske gradove. Početak II. svjetskog rata spriječio širenje na druge države.

1941. 19. ožujka: Madridski biskup, Leopoldo Eijo y Garay, dao je prvo dijecezansko dopuštenje Opusu Dei.

1943. 14. veljače: Ponovo za vrijeme Mise, Bog je dopustio Josemariji da vidi pravno rješenje koje bi omogućilo svećenicima da budu zaređeni u Opus Dei: Svećeničko Društvo Svetog Križa.

1944. 25. lipnja: Madridski biskup je zaređio trojicu vjernika Opusa Dei za svećenike: Alvaro del Portillo, José María Hernández de Garnica i José Luis Múzquiz.

1946. Utemeljitelj Opusa Dei se preselio u Rim. U godinama koje su slijedile, on je putovao iz Rima širom Europe da bi pripremio početke djela Opusa Dei u nekoliko drugih zemalja.

1947. 24. veljače: Sveta stolica je dala prvo papinsko odobrenje.

1948. 29. lipnja: Utemeljitelj je ustanovio Rimsko Sveučilište Svetog Križa, u kojem će od tada na dalje brojni vjernici Opusa Dei studirati i primiti duboku duhovnu i pastoralnu formaciju, pohađajući predavanja na raznim papinskim edukacijskim ustanovama u Rimu.

1950. 16. lipnja: Pio XII daje konačno odobrenje Opusu Dei. Ovo je odobrenje omogućilo

vjenčanim ljudima da se uključe u Opus Dei, i svjetovnom kleru da bude primljen u Svećeničko Društvo Svetog Križa.

1952. Sveučilište Navarra je započelo u Pamploni, Španjolska.¹⁸

1953. 12. prosinca: Rimsko Sveučilište Naše Gospe je ustanovljeno kako bi pružalo intenzivnu duhovnu, teološku i apostolsku formaciju za žene Opusa Dei iz cijelog svijeta.

1957. Sveta stolica je povjerila prelaturu Yauyos, planinski predio Perua, Opusu Dei.

1965. 21. studenog: Pavao VI je inaugurirao Centar ELIS, obrazovni centar za zvanja za mlade ljude smješten u industrijskom dijelu Rima, zajedno sa župom koju je Sveta stolica povjerila Opusu Dei.

1966. Posebni opći skup Opusa Dei se sastao u Rimu kako bi razmotrio promjenu pravnog statusa Opusa Dei unutar Crkve u osobnu prelaturu, pravnu strukturu koju je uveo Drugi vatikanski koncil i koja idealno odgovara pastoralnim osobinama Opusa Dei.

1970. Utemeljitelj Opusa Dei otputovao je u Meksiko. Devet dana je molio pred oltarom Naše Gospe od Guadalupe i obraćao se velikim grupama ljudi o temama koje utječu na njihov kršćanski život. To je bilo prvo od njegovih, kako ih je nazvao, katehetskih putovanja.

1972. Mgr. Josemaría Escrivá je putovao širom Španjolske i Portugala na katehetskom putovanju koje je trajalo dva mjeseca.

1974. Katehetsko putovanje utemeljitelja u šest južnoameričkih država: Brazil, Argentina, Čile, Peru, Ekvador i Venecuela.

1975. Katehetsko putovanje utemeljitelja u Venezuelu i Gvatemalu.

26. lipnja: Josemaría Escrivá je umro u Rimu. Otprilike 60 000 ljudi je pripadalo Opusu Dei u to vrijeme.

7. srpnja: Inauguracija novog oltara Naše Gospe od Torreciadada u Huesci, Španjolska.

15. rujna: Alvaro del Portillo je izabran za nasljednika utemeljitelja na skupu vjernika Opusa Dei koji je sazvan u tu svrhu, kao što nalaže kanonski zakon.

1982. 28. studenog: Ivan Pavao II je uspostavio Opus Dei kao osobnu prelaturu, pravnu strukturu koja točnije odražava teološku i pastoralnu narav Opusa Dei, i postavio Mgr. Alvara del Portilla za prelata.

1985. Inauguracija Rimskog Akademskog Središta Svetog Križa, koje će 1998. postati Papinsko Sveučilište Svetog Križa.

1991. 6. siječnja: Ivan Pavao II je zaređio Mgr. Alvara del Portilla za biskupa.

1992. 17. svibnja: Beatifikacija Josemarije Escrivá na trgu Sv. Petra u Rimu.

1994. 23. ožujka: Smrt biskupa Alvara del Portilla u Rimu, samo nekoliko sati nakon njegova povratka s putovanja u Svetu zemlju.

20. travnja: Ivan Pavao II postavlja Mgr. Javieru Echevarría za prelata Opusa Dei, potvrđujući izbor koji je provela opća izborna skupština održana u Rimu.

1995. 6. siječnja: Ivan Pavao II zaređuje Mgr. Javieru Echevarría za biskupa.

¹⁸ Vidi 5.2, niže

Datumi kada je Opus Dei započeo svoje djelovanje u raznim zemljama:

- 1946** Portugal, Italija, Velika Britanija
- 1947** Francuska, Irska
- 1949** Meksiko, Sjedinjene američke države
- 1950** Čile, Argentina
- 1951** Kolumbija, Venezuela
- 1952** Njemačka
- 1953** Gvatemala, Peru
- 1954** Ekvador
- 1956** Urugvaj, Švicarska
- 1957** Brazil, Austrija, Kanada
- 1958** Japan, Kenija, El Salvador
- 1959** Kostarika, Nizozemska
- 1962** Paragvaj
- 1963** Australija
- 1964** Filipini
- 1965** Belgija
- 1969** Portoriko
- 1978** Bolivija
- 1980** Kongo, Obala bjelokosti, Honduras
- 1981** Hong Kong
- 1982** Singapur
- 1983** Trinidad i Tobago
- 1984** Švedska
- 1985** Tajvan
- 1987** Finska
- 1988** Kamerun, Dominikanska republika
- 1989** Makao, Novi Zeland, Poljska
- 1990** Mađarska, Češka
- 1992** Nikaragva
- 1993** Indija, Izrael
- 1994** Litva
- 1996** Estonija, Slovačka, Libanon, Panama, Uganda
- 1997** Kazahstan
- 1998** Južnoafrička republika
- 2003** Slovenija, Hrvatska
- 2004** Latvija

1.4 Utemeljitelj, Sveti Josemaría Escrivá

Josemaría Escrivá je rođen u Barbastru, Španjolska, 9. siječnja 1902. godine. Imao je četiri sestre: Carmen (1899-1957) i još tri sestre koje su umrle vrlo mlade i brata Santiaga (1919-1994). Njegovi su roditelji, José i Dolores, svojoj djeci pružili duboko kršćanski odgoj.

Godine 1915. je propao tekstilni posao Josemarijinog oca, tako da se obitelj preselila u Logroño, gdje je José pronašao drugi posao. Upravo je u Logroñu Josemaría po prvi puta osjetio svoj poziv. Nakon što je u snijegu ugledao otiske bosih nogu koje je ostavio neki monah prolazeći tim putem nešto ranije, osjetio je da Bog također želi nešto od njega, iako nije znao što. Smatrao je da će lakše otkriti što bi to bilo ako postane svećenik, te se počeo pripremati za svećeništvo, najprije u Logroñu i kasnije u Zaragozi. Također je studirao za diplomu iz prava. Otac mu je umro 1924. i on je ostao kao glava obitelji. Zaređen 28. ožujka 1925, počeo je svoju službu u seoskoj župi i kasnije u Zaragozi.

Godine 1927., uz dopuštenje svog biskupa, Otac Josemaría se preselio u Madrid kako bi radio na svom doktoratu iz prava. Tamo mu je, 2. listopada 1928., Bog jasno pokazao poslanje koje mu je davao naslutiti već nekoliko godina; i on je utemeljio Opus Dei. Od tog je dana na dalje svim svojim snagama radio na razvijanju ustanove koju je Bog tražio od njega, sve vrijeme nastavlajući ispunjavati razne svećeničke odgovornosti koje je imao u to vrijeme. One su ga dovele u svakodnevni doticaj s bolešću i siromaštvom u bolnicama i siromašnim četvrtima Madrida.

Kada je izbio građanski rat 1936., Josemaría se nalazio u Madridu. Vjerski progon ga je prisilio da potraži utočište na raznim mjestima. Vršio je svoju svećeničku službu u tajnosti sve dok konačno nije uspio napustiti glavni grad. Nakon napornog bijega preko Pirineja, smjestio se u Burgosu.

Na kraju rata 1939. godine vratio se u Madrid. U godinama koje su slijedile mnogo je puta pružio duhovnu pomoć laicima, svećenicima i članovima vjerskih redova. Iste je godine, 1939., dovršio svoj doktorat iz prava.

Godine 1946. preselio se u Rim. Tamo je doktorirao teologiju na Lateranskom sveučilištu i imenovan je savjetnikom za dvije vatikanske kongregacije, kao i počasnim članom Papinske Teološke Akademije i počasnim prelatom Njegove Svetosti. Pažljivo je pratio pripreme za Drugi vatikanski koncil i njegove razne sjednice (1962-1965), ostajući u kontaktu s mnogim koncilskim ocima. Iz Rima je često putovao u razne države Europe, uključujući Britaniju i Irsku, kako bi potakao na rast Opusa Dei na tim mjestima. Sa istim je tim ciljem, između 1970. i 1975., krenuo na dugačka putovanja širom Meksika, Španjolske, Portugala, Južne Amerike i Gvatemale, održavajući katehetske skupove kojima je prisustvovao velik broj muškaraca i žena.

Umro je u Rimu 26. lipnja 1975. Tisuće ljudi, uključujući i jednu trećinu svih biskupa na svijetu, je zatražilo od Svete stolice da pokrene postupak za njegovu beatifikaciju i kanonizaciju.

17. svibnja 1992., Papa Ivan Pavao II je beatificirao Josemariju Escrivá pred skupom od otprilike 300 000 ljudi na trgu Sv. Petra. U svojoj je propovijedi Papa rekao da je «nadnaravnom intuicijom blagoslovljeni Josemaría neumorno propovijedao univerzalni poziv na svetost i apostolat.»

Deset godina kasnije, 06. listopada, 2002. Ivan Pavao II. kanonizirao je utemeljitelja Opusa Dei na trgu Svetog Petra ispred mnoštva ljudi iz 80 zemalja. U njegovom diskursu za one koji su došli na kanonizaciju, sveti otac je rekao: "Sveti Josemaría je bio izabran od Boga da proglasi univerzalni poziv na svetost i naglašavanje važnosti svakodnevnog rada i uobičajene aktivnosti kao put prema svetosti. Možemo reći da je bio svetac svakodnevice."

1.5 Biskup Alvaro del Portillo

Alvaro del Portillo, prvi nasljednik Sv. Josemarije Escrivá kao glava Opusa Dei, rođen je u Madridu 11. ožujka 1914.

Postao je vjernik Opusa Dei 1935. i zaređen je za svećenika 25. lipnja 1944. godine. Alvaro del Portillo je bio član Opće skupštine Opusa Dei od 1940. do 1975., služeći kao glavni tajnik od 1940. do 1947. i od 1956. do 1975. Doktorirao je građevinu, povijest i kanonsko pravo.

Don Alvaro, kako su ga zvali, je bio savjetnik za nekoliko kongregacija i savjeta Svete stolice, kao što su Kongregacija za doktrinu vjere, Kongregacija za kler, Kongregacija za postupke svetaca i Papinski savjet za društvene komunikacije. Sudjelovao je na Drugom vatikanskom koncilu na razne načine, prvo kao glava pred-pripreme Komisije za laike, a zatim kao tajnik Komisije za disciplinu klera i također kao savjetnik ostalim komisijama. Njegove knjige *Vjernici i laici u Crkvi (1969)* i *Kako biti svećenik (1970)* su velikim dijelom plod toga iskustva. Kao član Komisije za reviziju zakonika kanonskog prava, pomogao je također i u donošenju sadašnjeg zakonika, kojeg je proglasio Ivan Pavao II 1983. godine.

Godine 1975. Mgr. del Portillo je izabran za nasljednika Sv. Josemarije kao glave Opusa Dei. Kada je Opus Dei uspostavljen kao osobna prelatura 1982. godine, imenovan je prelatom. Papa Ivan Pavao II zaređio ga je za biskupa 6. siječnja 1991.

Godine 1985. Mgr. del Portillo je ustanovio Rimsko Akademske Središte Svetog Križa, koje će kasnije postati Papinsko Sveučilište Svetog Križa.

Tijekom njegovih devetnaest godina na čelu Opusa Dei, djelovanje prelature je započelo u dvadeset novih zemalja.

Biskup Alvaro del Portillo umro je u Rimu 23. ožujka 1994. godine. Istoga je dana Papa Ivan Pavao II došao moliti pred njegovim posmrtnim ostacima.

1.6 Biskup Javier Echevarría

Sadašnji prelat Opusa Dei je rođen u Madridu 14. lipnja 1932. godine.

Ima doktorat i iz civilnog i iz kanonskog prava. Zaređen za svećenika 7. kolovoza 1955., biskup Echevarría je blisko surađivao sa svetim Josemarijom kao njegov osobni tajnik od 1953. pa sve do njegove smrti 1975. godine. Od 1966. godine je bio član Opće skupštine Opusa Dei.

Godine 1975. kada je Alvaro del Portillo naslijedio svetog Josemariju na čelu Opusa Dei, biskup Echevarría je imenovan glavnim tajnikom, na dužnost koju je do tada obavljao Alvaro del Portillo. Godine 1982., kada je Opus Dei uspostavljen kao osobna prelatura, on je postao glavnim vikarom.

Biskup Echevarría je savjetnik Kongregacije za postupke svetaca od 1981. i savjetnik Kongregacije za kler od 1995.

Njegov izbor i imenovanje za prelata Opusa Dei od strane Ivana Pavla II održali su se 20. travnja 1994. Papa ga je zaređio za biskupa 6. siječnja 1995. u Bazilici Sv. Petra.